HERÄÄ SUOMI

SUOMEN KANSAN JÄRJESTÖN PÄÄ-ÄÄNENKANNATTAJA

N:o 21
TORSTAI

VASTAAVA TOIMITTAJA A. KALSTA

1933
MARRASKUUN 2 P:NÄ

„Säästämään"

kehoittaa Uusi Suomi,

mutta säästäjiä „syyhytellessä" paljastuvat rahavallan itsekkäät pyyteet.

Viime kuun 31 pnä käsittelivät melkein kaikki päivälehtemme säästäväisyyskysymystä ja tekivät sen tosin pienin eri vivahduksin, mutta suurin piirtein kumminkin samassa hengessä.

Me olemme aikaisemmin käsitelleet säästäväisyyskysymystä lehdessämme parikin kertaa ja osoittaneet niissä kirjoituksissa, mitenkä meillä yksipuolisesti säästämisellä on tarkoitettu vain rahasäästöjä huolimatta siitä, että säästöjä on olemassa muutakin lajia ja että meidän rahamiehemme pitävät suurta ääntä kansan rahasäästöistä voidakseen siten peittää ja pettää kansaa näkemästä omia itsekkäitä ryöstöaikeita. Me emme millään tavalla tahdo vastustaa rahasäästöjen kasvua, vaan päinvastoin. Ja lisäksi vielä *me tahdomme järjestää olot sellaisiksi, että kansalla on tilaisuus rahasäästöjenkin tekoon paljon suuremmassa mittakaavassa kuin nykyään.*

Uusi Suomi kirjoituksessaan kuvaa rahasäästäväisyyden suuria etuja ja mitenkä hyökkäykset säästäväisyyttä vastaan pohjautuvat vääriin perusteihin ja otaksumiin. Lehti selittää somasti, mitenkä säästöt joutuvat palvelemaan talouselämää sen kautta, että ne käytetään sijoittamalla pankkeihin, arvopapereihin, henkivakuutuksiin y. m. s.

»Säästetyt varat eivät ole rahalaitoksissa joutilaina, vaan kulkeutuvat sieltä luottoverkoston monilukuisia kanavia pitkin ylläpitämään taloudellisia yrityksiä, luomaan työtilaisuuksia, synnyttämään uutta ostovoimaa ja sen kautta uutta kysyntää, vilkastuttamaan kauppaa ja elvyttämään tuotantotoimintaa.»

Siinä on kauniisti kuvattu säästämisen merkitys ja säästöjen käytännöllinen kulku. Kun tämä kaikki olisi kirjoitettu koko kansan hyvää ajatellen, niin asia olisi kirjoittajalleen kunniaksi. Mutta kun me tiedämme, että kylmä todellisuus on aivan toista. Tämä ylistyslaulu ei lämmitä yhteistä kansaa, se tyydyttää vain järjestelmän hyödynnauttijoita ja luovan työn saalistajia.

Voidaanko meillä nykyoloissa tosimielessä ja rehellisyydessä pysyen puhua säästämisestä, kun luovaa työtä ryöstetään kaikkialla ja huikean koron muodossa päällimmäiset säästöt kiskotaan työtätekevältä kansalta rahavallan ammottavaan kuiluun, voidaanko ajatella, että talouselämän harjoittaja, jonka välttämättä täytyy pitää varastoja ja jonka myöskin varastopääomista on maksettava suuria korkoja, voi säästää ja voidaanko ajatella, että maanviljelijä, teollisuus- ja liikemies, yrittäjät yleensä voivat säästää, silloin kun heidän työnsä tulokset riistetään luotonantajien taskunhin, kun virkamiesten täytyy maksaa veroina *2* kk. palkka, voidaanko *rehellisesti puhua säästäjien etujen vaalimisesta, silloin kun säästäjille ei makseta kuin murto-osa siitä, mitä luotonantajien taholta kiskotaan luovalta työltä. Eikö tämä ole kaikki mitä surkeinta säästäjien etujen ja kansan pettämistä.*

Puhutaan kauniisti, miten säästäjien sijoitukset joutuvat »luottoverkoston monilukuisia kanavia pitkin ylläpitämään taloudellisia yrityksiä». Missä on totuus, kun me saamme lukea päivälehdistä »luottamuksen puutteesta» tuotannolliseen elämään nähden ja kun me tiedämme, että runsaasti yli miljaardin on meillä nytkin varoja yhteensä säästöinä yksityispankeissa ja valtion pankissa luotonanto-oikeutta, joka voitaisiin käyttää tuotannollisen elämän palvelukseen, mutta kun ei ole »luottamusta» ja kun nykyisen järjestelmän ylläpitämä korkea korkokonjunktuuri tuottaa järjestelmän hyödynnauttijoille hyvin, niin siksi ei kasattuja säästöjä päästetä liikkeelle. Jos luottoa nykyistä laajemmalti ruvettaisiin antamaan yrittäjille, niin sitä pitäisi antaa tähän astista halvemmalla. Yritteliäisyys sen kautta tosin elpyisi, työttömyys häviäisi, ostokyky lisääntyisi, säästömahdollisuudet suurenisivat, mutta se ei tuottaisi rahavallan tukipylväille vastaavia etuja, vaan sen sijaan lisää työtä ja vaivaa ja siksi se saa jäädä.

Kysymme korostaen tämän jälkeen säästäjien etujen ajajilta,

missä on totuus ja rehellisyys.

Loppu kirjoituksessa on seuraava:

»Jos voikin näyttää siltä, että yleiseltä kannalta katsoen näin pulan aikana olisi tärkeämpää kiihdyttää toimintaa kulutusrintamalla ja antaa pääomanmuodostuksen, s. o. säästötoiminnan, hidastua, on kuitenkin aina muistettava, että asia ei yksityistalouden kannalta suinkaan edes todennäköisesti ole näin. Yksityistalouden kannalta on säästäminen aina ja erikoisesti ahtaina aikoina välttämätöntä. Mutta olisi luonnotonta, että se mikä kaikille yksityistalouksille on eduksi, voisi lopulta kokonaisuudelle koitua vahingoksi. On sitäpaitsi huomattava, että yleiseltäkin kannalta asiaa arvostellen vain kannattavaisuus lopulta ratkaisee tuotannon vauhdin eikä kulutuksen keinoteikoinen kiihdyttäminen, joka ennemmin tai myöhemmin johtaa pulaan.»

Siinä kehoitetaan erikoisesti huonona aikana säästäväisyyteen, mutta mistä ihmeestä sitä voidaan säästää, silloin kun luovan työn tulokset menevät rahavallan lunnaitten maksuun. Puhutaan kannattavaisuudesta tuotannollisen elämän vauhdin määrääjänä, mutta mitenkä voivat yritykset kannattaa, kun koroissa kiskotaan siksi paljon, etteivät yrittäjät pääse säästämään. Jos tämä korko vielä joutuisi tosiaankin säästäjien hyväksi, niin sitä vielä voisi ajatella, mutta kun se suurimmaksi osaksi joutuu aivan toisiin käsiin, kuten yllä on viitattu, niin on se käsittämätöntä.

Uuden talouselämän pohjaksi ei kelpaa kannattavaisuus nykyisessä mielessä. Kannattavaisuudesta on vaikea puhua, kun järjestelmä tuhoaa kannattavaisuusmahdollisuuden ja johtaa väkistenkin pulaan.

Talousajattelun perustaksi on otettava tuotannon ja kulutuksen tasapainoon saattaminen. Ei itsekäs omanvoitonpyynti, vaan kansakunnan talouselämän tarve olkoon määräävänä tekijänä tuotannossa.

Liberalistinen vapaa kilpailu tuntee talouselämän perustana vain yksityisen itsekkään voittoansion, jonka tavoittelussa se kilpailee sokeana koko kansakunnan talouselämän kanssa ja vahingoksi.

Sentähden on lebiralistinen työ kasvattanut kansalaisemme materialisteiksi tai idealisteiksi sen sijasta, että kansalaisista olisi pitänyt tehdä työn sankareita, jotka itsenäisinä, vapaina kansainvälisyydestä, luovaan työhön ja sen arvoon yksistään luottavina voisivat ottaa oman ja kansamme kohtalon kannettavakseen.

kehoittaa Helsingin Sanomatkin.

Sen säästäväisyys teoriassa on paikoin oikein kuvattu, mutta johtaa „käytännössä" kansamme kärsimyksiin ja estää säästöjen syntymisen.

Säästäväisyyspäivänä kirjoittaa Helsingin Sanomatkin pääartikkelin säästäväisyydestä.

Lehti kirjoittaa:

»Säästäväisyyden velvoitus ja hyveellisyys ei perustuu siihen, että säästäminen sellaisenaan, vain säästämisen vuoksi, olisi mikään erikoisen arvokas ja tavoiteltava päämäärä enemmän yksityisten kuin kansojenkaan elämässä. Säästämisestä tekee hyveen vasta sen toteuttamisessa noudatettava taloudellinen tarkoituksenmukaisuus. Oikeaa säästämistä on vain sellainen säästäväisyystoiminta, millä edistetään yksilön, kansakunnan ja koko ihmiskunnan tarpeitten mahdollisimman täydelliseen tyydyttämiseen tähtäävää taloudellista kehitystä. Porvarillisessa talouselämässä, missä jokainen yksilö on tavallaan omalta kohdaltan itsenäinen taloudellinen yrittäjä, on kaikilla kansalaisilla katsottava olevan sästämisen velvoitus, koska jokainen tarvitsee elääkseen ja edistyäkseen pienemmän taikka suuremman yrittäjäpääoman yli jokapäiväisen kulutuksen tarpeitten. Kuta suurempi ja varmemmin turvattu tuo yrittäjäpääoma on, sitä tehokkaammaksi ja tarkoituksenmukaisemmaksi voidaan järjestää niin ykistyisten kuin pienempien tai suurempien yhteisöjenkin taloudellinen toiminta tulevaisuuteen nähden. Tämä on oikeaan säästäväisyyden perusajatus.» (Kurs. meidän).

Siinä H. S. aivan oikein määrittelee säästämisen tarkoituksen, säästäminen käytettynä tukemaan »yksilön, kansakunnan ja koko ihmiskunnan tarpeitten mahdollisimman täydelliseen tyydyttämiseen tähtäävää taloudellista kehitystä». Jospa tosiaankin kansakunnan tarpeen edellyttämä yrittäjäpääoma olisi turvattu, niin helppo meidän olisi elää.

Eikö H. S. ole juuri yksi niistä lehdistä, jotka lakkaamatta hölpöttävät »tilanteen helpponemisesta» ja — »luottamuksen puutteesta», koska yritykset eivät jaksa tuottaa niitä huikeita korkoja, joita luottolaitokset vaativat.

H. S. selittää:

»Suomessa, missä talouselämä on vielä suhteellisen alkeellista ja missä taloudellista kehitystä haittaa yrittäjäpääomien puute, on aivan erikoisesti syytä teroittaa oikean säästäväisyyden merkitystä ja edistää säästämistä niin yksityisten kuin yhteisöjenkin toiminnassa.»

Niin tosiaankin, silläkö säästäjien etua palvellaan, tehostetaan oikean säästämisen merkitystä ja edistämistä, että meillä kasatut säästöt pidetään »luottamuksen puutteessa» (lue: epätietoisena tarpeeksi suuren luottokoron saannista) kassaholveissa. *Tätenkö vilkastutetaan talouselämää, synnytetään uusia säästäjiä ja uusia säästöjä.*

Edelleen lehti livertelee pääomaköyhyyttämme ja säästäväisyyden merkitystä siltä kannalta ja jatkaa:

»Valtiovallan on puolestaan myöskin sekä itsensä säästettävä että pidettävä tehokkaasti huolta yksityisen säästäväisyyden edellytysten vaalimisesta. Tällöin on erikoisestikin syytä tehostaa rahan vakavana pysyttämistä, sillä epävarmuus tässä suhteessa, jos mikä, on omansa herpauttamaan säästäväisyysharrastusta ja ohjaamaan käytettävissäkin olevia pääomia pois taloudellisen kehityksen kannalta tarkoituksenmukaisimmasta käytöstä.»

Ylläolevassa tulee rivien välinen todellinen tarkoitus esille, säilyttää korkea korkokanta muka säästäjien eduksi. Koron avulla meillä ei säästetä, sillä ryöstetään ja estetään säästöjen syntyminen sekä rahasäästöjen että muiden säästöjen.

H. S:nkin kirjoituksessa, vaikka säästäjiä silitellään, kuultaa kaikessa läpi kumminkin, että tahdotaan vanha järjestelmä vain hyödynnauttijain pienelle ryhmälle »lämmikettä tuottavana» säilyttää voimassa keinolla millä tahansa, johtakoon se kansan kärsimyksiin ja kurjuuteen, se ei liikuta saalistajia.

Kirjoituksessa puhutaan yrittäjäpääomasta ja sen turvaamisesta. Yrittäjäpääoma on erotettava lainapääomasta. Lainapääoma nykyisessä muodossaan on täydelleen ryöstävää, koron muodossa se ottaa luovalta työltä kaiken. Yrittäjäpääoma sen sijaan ei ole eikä saa olla ryöstävää. Se sijoitetaan yrityksiin, joiden tarkoituksena on vain tyydyttää kansantalouden tarvetta.

Me liitämme tähän lopuksi maamme liberalismin luojan Antti Chydeniuksen sanat: *»Täytyyhän aina tehdä ero valtakunnan edun ja muutamien kauppiaitten edun välillä, jotka viimeksimainitut saattavat usein*

voittaa kansalaisten kustannuksella ja kasvavat rehevimmin toistensa tuhassa».

Siinä maamme liberalismin isä lausuu totuuden silloisesta liberalismista ja samalla tuomion nykyisestä liberalismista.

Nykyisin liberalismi nauttii ja viettää orgioitaan tosiaankin toisten kansalaisten »tuhassa». Eiköhän nykyajan »vapailla kilpailijoilla» ole jotain opittavaa oppi-isästään. Jos ylläsiteerattuja sanoja ajattelee, niin eiköhän usko »järjestelmän» pyyhyyteen ala horjua.

IKL:kin „säästää"

Missäs harakka, ellei siantappajaisissa

Olemme saaneet nähtäväksemme IKL:n lentolehtisen »Vastustajillemme». Sen kolmannella sivulla mainitaan 9 kohdassa: *»Valtion, kuntien ja yksityisten taloudessa on kehitettävä säästäväisyyspyrkimys voimakkaaksi. On aina muistettava, että maamme on »köyhä» ja vain säästämällä voidaan kansallemme turvata tulevaisuus.»*

Säästäväisyyspäivänä kirjoitti Ajan Suunta nimimerkillä »A. V. Tala» säästäväisyydestä. Otamme siitä tähän pari kappaletta:

»Niitä perusedellytyksiä, joihin kaikki niinhyvin aineellinen kuin henkinenkin edistys nykyaikaisessa yhteiskunnassa nojautuu, on säästäväisyys. Säästäväisyyden osuus pääoman muodostuksessa on arvaamattoman suuri ja saa merkityksensä varsinkin siitä, että nykyaikaisen säästäväisyyden avulla pienetkin ja itsessään vähäarvoiset omaisuuserät saatetaan palvelemaan yhteiskunnan edistystä ja hyvinvointia.

Asianlaita on tässä sama kuin luonnossa vedestä puheen ollen. Yksi ainoa pisara keskellä kuivuutta ei merkitse mitään eikä saa mitään aikaan. Mutta miljardit vesipisarat yhdessä tekevät ihmeitä. Lukemattomat maahan putoavat sadepisarat kastelevat pellot, vainiot ja puutarhat, tekevät hedelmälliseksi maan, joka muuten olisi autio ja kuollut, vaikuttavat ratkaisevasti vuoden tuloon ja sen kautta koko maan ja koko maailman taloudelliseen elämään ja kaikkiin muihin niin aineellisen kuin henkisen elämän ilmoihin. Kerääntyneinä puroiksi, virroiksi ja kuohuviksi koskiksi samaiset yksinään mitättömät vesipisarat yhtyneinä käyttävät tehtaita, synnyttävät voimaa ja valoa, luovat uusia arvoja ja uutta varallisuutta.»

»Säästäminen nykyaikaisessa mielessä edellyttää kehittynyttä raha- ja luottojärjestelmää. Vain rahaa säästämällä voidaan säästöjä tehdä vaivattomasti ja tarvitsematta pelätä ajan hampaan kuluttavaa vaikutusta, mikä kaiken muun »tavaran» säästämisessä aina on huomioonotettava hävittävänä tekijänä. Luottojärjestelmän taas muodostavat ne kanavat, raha- ja luottolaitokset, joissa säästetyt miljoonat pikkuerät yhdistyvät puroiksi ja valtaviksi kymeiksi, jotka saavat aikaan suoranaisia ihmeitä.»

Tässä kappale IKL:n toimintaperusteista ja *2* kappaletta »Ajan Suunnasta», jotka täydelleen todistavat kenen asioilla »isänmaalliset» johtajat liikkuvat. Ne eivät millään tavalla eroa liberalismista ja Uuden Suomen ja Helsingin Sanomain hengestä. Samat ovat teemat ja samat ovat pyrkimykset ja tarkoitusperät. Puolueet ovat taas löytäneet toisensa.

Tämäkö on sitä uutta maailmankatsomusta ja liberalismin vastustamista, mistä Te olette huutaneet. Nykyistä säästöteoriaa koronkiskontamielessä saarnaamallako Te luulette pelastavanne suomalaisen talonpojan sortumasta. Maamme köyhyyttä ja pääomien puutetta ruikuttelemallako Te luulette voivanne hyvittää työmiehen ja poistaa työttömyyden.

Teillä oli lehdessänne säästölaitosten ilmoituksia. Nekö velvoittivat muka säästäjien eduksi puhumaan toisten puolueitten tyyliin samalla nuotilla, vai oliko se tosiaankin *suoranainen tarkoitus?* Ei hyvät iikooällälaiset, lopettakaa ruikuttelu! Meidän maamme on rikas, meillä on suunnattomat mahdollisuudet hyvinvointiin, mutta meillä ei ole miehiä, jotka jaksaisivat tunnustaa erehtyneensä ja luopua itsekkäistä pyyteistään. Nykyinen järjestelmä säästöteorioineen ei jaksa pelastaa tilannetta. Luopukaa vanhan systeemin lumoista ja ruvetkaa tosiaankin taistelemaan uusien aatteiden, uuden maailmankatsomuksen puolesta *ei vain sanoissa, vaan myöskin teoissa ja tositarkoituksessa.*

*

Äskettäin meillä alennettiin talletuskorkoja ½ prosentilla ja otaksuttavasti meillä myöskin lainauskorkoja helpotettiin samalla määrällä.

Meillä ovat luottolaitokset säästäjien puolesta vuodattaneet suitsutusta, niitten etujen turvaamisesta on suurta ääntä pidetty. Tämä kaikki on tehty pääasiallisesti siksi, että oma suuri korkomarginaali on kaikissa korkomuutoksissa onnistuttu pitämään pimeässä, koskemattomana ja pyhänä.

Valtioneuvos Paasikivi piti äskettäin esitelmän Oulussa, jossa hän, yksi pankkimaailmamme pätevimpiä ammattimiehiä, numeroilla osoitti, *mitenkä meillä 19 vuoteen ei ole mitään lisäystä rahasäästöissä tapahtunut, vaikka niistä on niin paljon ääntä pidetty.*

Tämän nykyisen järjestelmän puitteissa kasvaneen kyvyn ja johtomiehen lausunto ja numerotodistelu osoittanee kaikille, että

säästöjen lisääntyminen nykyoloissa on mahdottomuus.

Luonnotonta se muuten olisikin meillä, *jossa työtätekevältä kansaltamme kiskotaan vuosittain runsaasti toista miljaardia korkoina ja provisioina sekä kaiken lisäksi maksetaan ulkomaisen rahavallan hyvitykseksi yli 600 miljoonaa, kuten viimekin vuonna.*

(Jatk. 2. sivulla.)

Uusille urille!

Rahatalous on ennen muuta uusittava!

15 vuotta on maamme ollut itsenäisenä, sen ajan olemme saaneet hoitaa asioitamme sekä sisä- että ulkopolitiikkaan nähden, ilman että meidän olisi tarvinnut ottaa määräyksiä vierailta. Mitenkä me olemme leiviskämme hoitaneet, se on meillä tiedossamme. Olemmeko nyt vapaita, sen kysymyksen voimme syyllä tehdä itsellemme.

Tilanne on maassamme se, mikä se on.

Toisten mielestä se on melko tyydyttävä, toiset myöntävät, että tilanne on heikko, mutta sitä ei voi meillä paremmaksi ajatellakaan, sillä pula on yleismaailmallinen, pieni Suomi ei voi sitä yksin mitenkään muuttaa. Me olemme siksi paljon riippuvaisia siitä, mitä maailman talous- ja poliittisessa elämässä tapahtuu.

Toiset taas ajattelevat, että meidän olomme tätä nykyä ovat sangen huonot. Työttömyys on huomattavan suuri ja on yhä pahenemassa, jos kohta tilapäisiä helpponemisia on silloin tällöin ollut näkyvissä. Talouselämä on monella alalla alamittainen, vieläpä niinkin, että eräillä aloilla kuten esim. puuteollisuusalalla ja yleensä vientiteollisuudessa, jossa tällä kertaa ovat tulokset suotuisia, ne ovat sitä, paitsi osittain konjunktuurien vaikutuksesta, suurelta osalta siksi, että nykyinen järjestelmä erikoisesti väärään suunnatun rahatalouspolitiikan heikkouksien ja tappioiden peittämiseksi on kaiken talouselämämme suunnannut tätä yhtä teollisuutemme haaraa sokeasti palvelemaan. Me emme mitenkään tahdo sanoa, ettei meidän vientiteollisuuttamme saisi tukea. Päinvastoin me annamme sille kaiken tunnustuksen, pidämme sen sangen tärkeänä, mutta katsomme välttämättömäksi, *että sitä ei saa tehdä toisten kustannuksella.* Tässä suhteessa on meillä tehty paljonkin virheitä erikoisesti meidän maatalouttamme (mutta myös muuta tuotannolista elämää vastaan) sillä se kumminkin meillä muodostaa koko talouselämämme perustan. Vasta sitten kun maamme pääelinkeino voi hyvin, voidaan ajatella, että muu talous voi kukoistaa.

Oltakoon nyt tilanteen parantamismahdollisuuksista mitä mieltä tahansa, niin kylmä totuus on kumminkin se, *että meillä on kymmeniätuhansia työttömiä, pakkohuutokaupat ovat tavallista yleisempiä kaikilla aloilla ,moraalittomuus talouselämässä on arveluttavassa määrässä alentunut, politiikkamme on rämettynyt, koko meidän elämämme on tätä nykyä itsekkyyden palvontaa. Intohimot ovat päästetyt valloilleen. Viha, kateus ja omanvoiton pyyntö sanelevat kaikkialla toimintaohjeet.*

Kun näin on tilanne, niin täytynee jokaisen myöntää, ettei kaikki ole oikealla tolalla. Eri mieltä voidaan olla vain siitä, onko se kymmenesosa tai puolet tai vieläkin enemmän kansasta, joka kärsii, jolloin vastaavasti muu osa kansasta voi hyvin juuri edellisten kustannuksella.

Normaaliolot edellyttävät, ettei näin suuria mahdollisuuksia omaavan maan kansalaisten joukossa saa olla ainuttakaan, joka on työkuntoinen ja haluaa tehdä työtä tyydyttäviä elinehtoja vastaan, eikä sitä saa. Kun olotila on kaukana tästä, silloin ollaan pakoitetut myöntämään, että jotain on vinossa.

Kun me näin harjoitamme itsetutkiskelua, silloin meidän täytyy itsellemme myöntää, että yleisessä elämämme suuntailussa, järjestelmässä on sellaista, joka ei vastaa eikä pysty tyydyttämään nykyajan vaatimuksia.

Järjestelmä, joka tyydyttää vain yhtä kansanosaa, ja vielä enemmän, tekee sen toisen kansanosan kustannuksella, on väärä. Me tiedämme, että nykyinen olotila tuottaa hyvin rahatalouselämän hoitajille, mutta sen sijaan luova työ on poljetussa asemassa. Kansakunnan työn tulokset tulevat suurelta osalta nykyisen rahatalouselämämme pääkannattajien hyväksi, sen sijaan itse työntekijät elävät sangen vajamittaisissa oloissa ja vielä lisäksi eivät ole tilaisuudessa työtä saamaan sekä sen vuoksi saavat suorastaan nähdä nälkää ja kärsiä. Meidän rahataloudellamme ei ole »luottamusta», kuten sanonta kuuluu, talouselämään ja siksi ei voida uusia yrityksiä rahoittaa eikä myöskään työttömyyttä poistaa. Korko täytyy myöskin pitää korkealla, sillä muuten ei voida tyydyttää itsekkyyden ja omanvoiton vaatimuksia.

Ulkomailla suuressa maailmassa ei ole »luottamusta» ja siksi sitä ei myöskään ole meillä. Meillä ollaan valmiit näin sanomaan, mutta samat miehet ovat myöskin valmiit sanomaan, että sortunut talonpoika, liike- tai teollisuusmies on itse syypää sortumiseensa. Se mikä myönnetään, kun on koko maan talouselämä kysymyksessä, se kielletään, kun on kysymyksessä jonkun yksityinen talous.

Me olemme jonkunlaisen valheverkon pauloissa, joista emme jaksa irtaantua. Me olemme totuttaneet, turruttaneet itsemme tähän vanhaan systeemiin, emmekä edes uskalla ajatella mitään uutta.

Ja kuitenkin totuus on se, että tilanne tulee jatkuvasti pahenemaan. Se ennemmin tai myöhemmin tulee avaamaan meidän silmämme näkemään, että meidän täytyy luopua nykyisestä rahatalousjärjestelmästä, joka on kestämätön. Väitettänee tosin, että se on kyennyt tähänkin saakka palvelemaan kansakunnan talouselämää, miksei eteenkinpäin. Aivan niin, se on tähän asti kyennyt, mutta ei enempää. Se on ollut kyllä aikanaan paikallaan, mutta nyt, jolloin sen heikot puolet ovat luonnollisesti ihmisten itsekkyyden vuoksi tulleet niin päivän selvästi näkyviin ja kun se tulee viemään kansamme tuhoon, on se uusittava.

Sijalle on luotava kansallinen rahatalousjärjestelmä, joka on tänsä vapaa kansainvälisyydestä ja pystyy huonoissakin oloissa palvelemaan talouselämäämme, on vapaa itsekkyydestä ja asettaa luovan työn kunniaan. *Koko kansan elämä ja hyvinvointi on kumminkin aina enemmän kuin jonkun itsekkään ryhmän voitto ja erikoisedut.*

(Jatk. 1. sivulta.)

IKL:kin „säästää".

Säästäjien syntyminen ja säästäminen on mahdollista sitten vasta, kun korko-orjuus poistetaan ja luovutaan nykyisestä vain yksityisrahatalousmarkkinoihin perustuvasta luottotalousjärjestelmästä ja siirrytään uuteen luottotalousjärjestelmään, joka pohjautuu luovaan työhön ja kansalliseen rahatalouteen.

Mietteitä "tuhlaavaisuuden" viikkona.

Säästäväisyyden tarkoituksena ja päämääränä on *tuotantovälineiden* luominen, joiden avulla voidaan tulevaisuudessa paremmin tyydyttää kansalaisten tarpeita. Lisäpäämääränä on varapääomien muodostaminen, talouselämän suhdanneheilahduksien tasoittamiseksi.

Noihin päämääriin päästään vain *järjestelmällisen* ja *päämäärätietoisen* säästämisen avulla. Teollisuusmiehen tulee *määrätyn* suunnitelman mukaan *määrätyn* ajan kuluessa säästää *määrätty* summa tehdaslaitoksensa laajentamiseen *odotettavissa olevan* kysynnän kasvamisen tyydyttämiseksi. Köyhän ompelijattaren tulee kuukausittain talletettaa säästöpankkiin *määrätty* osa tuloistaan voidakseen *määrätyn* ajan kuluttua ostaa itselleen ompelukoneen, ja tämän jälkeen vararahaston kokoamiseksi sairauden varalta.

Mutta sokea, suunnitelmaton, »periaatteellinen» säästäväisyys, sellaisena kuin sitä tavallisesti saarnataan, johtaa vain *pankkitilien* muodostumiseen, joista *suuremmat* ovat *valtakeino*, jonka avulla *pienemmät* saalistetaan. Tuo »periaatteellinen» säästäväisyys johtaa puliin — s.o. tuotannon ja kulutuksen tasapainoltaan saattamiseen. Todellinen säästäväisyys on mahdollinen vain silloin, kun tuotanto ja kulutus ovat tasapainossa, kuten seuraavasta esimerkistä käy selville.

Maailmassa löytyy nyt noin 30,000,000 työtöntä. Laskien yhden työntekijän päiväpalkan 25:ksi Smk:si, merkitsee tämä, että joka kuukausi *jääpi tuottamatta* arvoja noin 22 miljardin edestä, mikä vastaa *noin puolet koko maailmankaupan nykyisestä kuukausiarvosta.* Mutta jotteivät työttömät perheineen kuolisi nälkään, niin täytyy yhteiskuntien kuitenkin kuluttaa tuo hirmusumma heidän elättämisekseen, joten siitä ei osaakaan voida säästää. *Tämä* on se tuhlaavaisuus, joka kaipaa korjausta; asia ei parane sillä, että nyt pyritään luomaan yhä enemmän tuotantovälineitä, kun jo olemassaolevien tuotantovälineiden tuotteille ei löydy ostokykyä. On luotava säästämiselle *edellytyksiä* ennenkuin voidaan ryhtyä taas säästämään.

Silmäys Keski-Suomen maaseutuun.

Sen maamme alueen, joka tavallisessa puheessa kulkee Keski-Suomen nimellä, tarkka määritteleminen on verraten vaikea tehtävä. Kyseellinen nimitys on näet vaihtelevassa merkityksessä käytetty. Onhan meillä tosin esim. Keski-Suomen maanviljelysseura, Keski-Suomen meijeriliitto ja Keski-Suomalainen ylioppilasosakunta, mutta — sikäli kuin on tunnettua — näitten alueet eivät ole toisiaan vastaavia. Tällainen »sekaannus» ei ole kuitenkaan vain Keski-Suomelle ominaista. Lasketaanhan Keski-Eurooppaankin kuuluvien maitten luku hyvin eri tavoin ja erilaisin perustein.

Koska kirjoituksemme tarkoituksena on kiinnittää huomiota Keski-Suomen maaseutuun, lieneekin sen vuoksi paikallaan ensiksi luetella ne pitäjät, jotka — edellä esitetyin varauksin — on katsottava keskisuomalaisiksi. Sellainen jokapäiväinen sanonta, että mainittuun maaseutuun kuuluvat Jyväskylän ympäristöpitäjät, on mielestämme liian ylimalkainen. Siis: Pihtipudas, Viitasaari, Kivijärvi, Kyyjärvi, Karstula, Konginkangas, Sumiainen, Saarijärvi, Pylkönmäki,, Ähtäri, Multia, Uurainen, Äänekoski, Laukaa, Hankasalmi, Toivakka, Jyväskylän maalaiskunta, Petäjävesi, Keuruu, Pihlajavesi, Virrat, Koskenpää, Korpilahti, Jämsä, Soini, Konnevesi, Muurame, Leivonmäki, Säynätsalo, Jämsänkoski. Näin ollen on Keski-Suomen pitäjien lukumäärä tasan 30.

Jotta varsinkin vieraspaikkakuntalaiset voisivat saada asioista edes vaatimattoman ja ylimalkaisen käsityksen, luomme seuraavassa lyhyen silmäyksen tärkeimpien pitäjien erikoisuuksiin. Paikkakuntalaisen mielestä saattanee tällöin moni tärkeäkin seikka jäädä mainitsematta, mutta näinhän on aina asianlaita. Sitä paitsi on huomattava, että olosuhteet ovat yhtämittaisten muutosten alaisina, mistä taasen on seurauksena eritoten numerotietojen vanhettuminen.

Alotamme *Viitasaaresta.* Tämä Vaasan lääniin kuuluva pitäjä on alaltaan 1,299 km², ja sen asukasmäärä on 11,590 henkeä. Rautatieasemanaan viitasaarelaiset käyttävät Suolahtea, mistä on laivayhteys Keitelepohjaan. Viitasaaren kirkolta on 65 km:n matka Suolahteen. Pitäjässä on yhteiskoulu. Historiallisessa suhteessa on kiintoisaa todeta, että Henrik Gabriel Porthan oli syntyjään Viitasaarelta. Pitäjä on kuuluisa luonnonkauneudestaan ja lohirikkaista koskistaan, joista mainittakoon Hilmonkoski, Huopana, Keihänkoski ja Kärnäkoskel. Viitasaaren liikenneyhteydet ovat verraten hyvät: laivalinja Viitasaari—Suolahti ja autoyhteydet ennen kaikkea Jyväskylään.

Saarijärvi, joka aikaisemmin monelta lienee ollut tunnettu vain runossa mainituista »salomaistaan», on myöskin Vaasan läänin kuuluva. Sen kirkolta on 35 km. Äänekosken asemalle ja 58 km. Myllymäelle. Pitäjän pinta-ala on 816 km² ja asukasluku 9,802. Yhteiskoulu on täälläkin tärkeänä sivistyksen ahjona. Saarijärven lukuisista järvistä on mainittavin Lummasjärvi luonnonkauniiden ympäristöjensä vuoksi. Noin 22 km:n päässä kirkolta on Pyhähäkin suuri luonnonpuisto, missä varsinkin vanhat, harvinaisen suuret petäjät vetävät kävijän huomion puoleensa. Säännöllisten autolinjojen välityksellä on Saarijärvi hyvässä yhteydessä muun maailman kanssa.

Keuruu on tunnettu erikoisen hyvästä, suorastaan nykyistä kirjakieltä lähellä olevasta, murteestaan maamme rajojen ulkopuolellakin. Sen jo vuonna 1758 rakennettu vanha kirkko on aivan aseman lähellä. Ison vihan aikainen taistelupaikalla, 2 km. asemalta, on Herpmanin Poikien kaunis muistomerkki. Keuruu tarjoaa hyvät kalastus- ja metsästysmahdollisuudet. Pitäjän nykyinen asukasmäärä on siinä 10 tuhannen paikeilla.

Korpilahden pitäjä, alaltaan 661 km² ja asukasmäärältään 7,097 henkeä, on Hämeen läänin koilliskulmassa. Sen kirkolta on 30 km. Jyväskylään. Pitäjän lahtija saaririkkainta kaakkoiskulmaa nimitetään — aivan täydellä syyllä — »Korpilahden paratiisiksi». Vijon kartanon lähellä oleva Paljakan vuori muistuttaa tunturiseutua. Kalastusta ja lintujen metsästystä harjoitetaan Korpilahdella jonkin verran ammattimaisesti.

Jämsää emme tahdo missään nimessä unhoittaa, vaikka sen »keskisuomalaisuus» tuntuu olevan koko lailla riidanalainen. Se sijaitsee Hämeen läänin pohjoisosassa, sen kirkolta on 40 km. Mäntän asemalle ja sieltä on laivayhteys sekä Jyväskylään että Lahteen. Huomattavasta sivistystasosta ovat todistuksena m.m. kansanopisto ja yhteiskoulu. Auvilan kartanossa on tunnettu kauppapuutarha. Kansantarinan mukaan on Virmapyhän vuori seutukunnan muinainen uhripaikka. Jämsä näyttää kiinnittävän erikoista huomiota historiallisten muistojen vaalimiseen: kirkon sakaristossa ja sen ullakolla on pieni museo. Pitäjä on muuten Keski-Suomen varakkaimpia.

Muurame on tunnettu muustakin kuin pelkästään tuoleistaan. Suuruudella ei ole pitäjä pilattu: pinta-ala 100 km² ja asukasmäärä vain 2,509 henkeä. Tämä johtuu siitä, että Muuramen suurkylä Korpilahden pitäjässä tuli itsenäiseksi seurakunnaksi vasta vuonna 1920 ja vieläkin myöhemmin kunnaksi. Paitsi tuolitehdas on Muuramessa faneeritehdas ja sahoja. Riihivuori jylhän Päijänteen rannalla ja Muuramenharju ovat tunnettuja komeiden näköalojensa vuoksi. Muuratjärven hyvänmakuisia muikkuja ajatellee moni vesi kielellä.

Toinen Keski-Suomen tärkeä muikkupitäjä on *Kivijärvi,* joka sijaitsee Vaasan läänin itäosassa. Sen pinta-ala on 820 km² ja asukasluku 4,694 henkeä. Sen kirkolta on yli 100 km. Myllymäen asemalle ja 33 km. Varsalahden laivalaiturille, josta laivaliikenne suuntautuu Äänekoskelle ja Suolahteen. Maininnan arvoinen on Kiihkovuoren avara luola, joka sota-aikoina on ollut seudun asukasten turvapaikkana.

Hankasalmi on Kuopion läänin kuuluva keskisuomalainen pitäjä. Se on järvirikasta, maastoltaan epätasaista ja perin luonnonkaunista seutua. Järvet ovat sangen kalaisia. Hankasalmella harjoitetaan kotiteollisuutta laajassa mittakaavassa. Tämän alan tuotteista mainittakoon esimerkkeinä ajokalut, kotitaloustarvikkeet ja kankaat.

Laukaa sopinee esimerkiksi teollisuuspitäjästä, sillä siellähän on useita teollisuuslaitoksia. Mainittakoon vain ruutitehdas sekä tärpätti- ja tervatehtaat. Pitäjän huomattavaa maaloutta ja hyviä kalastus- ja metsästysmahdollisuuksia ei sanatta kumminkaan aiheuta unohtamaan.

Tähän rohkenemme lopettaa. Kuvauksetta jääneet seudut eivät kovin pahastune, vaikka tällä kertaa ovatkin jääneet »lapsipuolikisi». Kenties toisten on parempi tilaisuus palata asioihin. Siihen mennessä on syytä huomauttaa eräästä seikasta: Jos kerran maailmassa Suur-Suomi unelmamme toteutuu, niin käsite Keski-Suomi saa varmaankin toisen sisällön, ja kysyneille tätä nimitystä kantavalle alueelle lienee keksittävä toinen nimi.

Hakaristi.

Asiamiehillemme!

Lehtemme lukijoille!

Herää Suomi ei ole vielä työskennellyt puolta vuottakaan, siitä huolimatta on sen levikki 10,000 kpl. Tämä on kaikki todisteena siitä, että meidän levittämillämme aatteilla on kannatusta ja että ne ovat saaneet ymmärtämystä osakseen kaikkialla, mihin ne ovat osuneet.

Nyt kun on aika ajatella lehtemme tilaajia ensi vuotta varten, niin on kaikkien kannattajiemme ryhdyttävä voimakkaaseen toimintaan tilaajamäärän lisäämiseksi. Nyt on siihen tilaisuus ja sopivin hetki, kun yleensä lehtien tilaajat rupeavat ajattelemaan, mitä lukemista tilaavat itselleen ensi vuodeksi.

Ei ole mikään ihme, jos me saamme Herää Suomen levikin kaksinkertaistumaan ja se täytyy meidän asettaakin vähimmäksi päämääräksemme. 20,000 kpl. lehtemme levikki olkoon siis ensi vuoden alussa.

Kaikki kannattajamme ja lukijamme työhön lehtemme hyväksi! Kansamme hereille!

Jokainen, joka hankkii 5 kpl. koko vuoden tilaajia Herää Suomelle, saa itse 1 kpl. ilmaiseksi vuodeksi 1934. Sitä paitsi annamme kaikille uusille tilaajillemme tämän vuoden numerot ilmaiseksi aina siitä lähtien, kun tilaukset meille saapuvat ja vanhempiakin numeroja sikäli, mikäli meillä niitä varastossa on.

Suomen Kansan Järjestö odottaa, että jokainen jäsen ja lehtemme lukija tässä suhteessa tekee velvollisuutensa.

Suuret aatteemme ja Suomen kansan tulevaisuus velvoittavat!

»Herää Suomea» lukemaan! Uutta Suomea luomaan!

JÄRJESTÖN TYÖMAILTA

Aktiivinen ylioppilasliitto

oli torstaina 26 p:nä t. k. kutsunut johtajamme Kalstan kerhohuoneustoonsa pitämään esitelmän kansallissosialismista. Johtajamme kuvaili loistavassa puheessaan kansallissosialismin talousoppeja ja antoi selvän kuvan korporatiivisesta talousjärjestelmästä, joka voi auttaa kansamme pois siitä ahdinkotilasta, johon nykyinen järjestelmä on kansamme saattanut.

Puhetta kuuntelivat läsnäolleet henkeä pidättäen aivankuin ahmien jokaisen kuulemansa sanan. Tässä tilaisuudessa eivät ylioppilaat, kuten Turussa, ollenkaan hyökänneet kansallissosialismin aatetta vastaan, vaan tehtiin kysymyksiä aivan asiallisessa hengessä saada asioista mahdollisimmat tarkat ja yksityiskohtaiset tiedot. Tuloksena esitelmästä oli, että muutamat läsnäolijat tulivat seuraavana päivänä toimistoomme ja liittyivät järjestöömme.

Yleisiä kokouksia

Helsingissä

SKJ:n yleisiä suomenkielisiä kokouksia Helsingissä piirihuoneistossa E. Makasiinink. 6 on seuraavasti: perjantaina marrask. 3 pnä 7 alueella ja tiistaina marrask. 7 pnä 11 alueella sekä perjantaina marrask. 10 pnä 14 alueella. Kokoukset alkavat joka ilta klo 20, puheita pitävät aluevartijat ja tukivartijat. Keskustelua on lopuksi ja yleiseen kyselyyn on tilaisuus.

*

Ruotsinkielinen kokous on marrask. 2 pnä piirihuoneistossa alk. klo 20. Puheita ja keskustelua.

Uskon ja miehuuden kirja.

Hanns Heinz Ewers: Horst Wessel. Romaani. Kustantanut W.S.O.Y. Hinta 30:—, sid. 40:—.

Romaani Horst Wesselistä perustuu todellisuuteen. Ja Horst Wesselin tarina on nykyisessä Saksassa muodostunutkin koko kansallis-sosialistisen taistelun symbooliksi. Nyt, kun tuo toistakymmentä vuotta kestänyt taistelu uudesta maailmankatsomuksesta ja uusista, kokonaisuutta palvelevista päämääristä on suoritettu lopulleen, muistaa jokainen tuon sitkeän taistelun alkuvaiheita ja samalla niitä parhaimpia miehiään, jotka silloin todella uhrasivat jotakin maansa ja vakaumuksensa hyväksi, uhrasivat ja toimivat, eivätkä tyytyneet pelkkään huomisen odotukseen. Yksi tuollainen kansallis-sosialistisen rintaman parhaimpia miehiä oli juuri Horst Wessel.

Kuka oli Horst Wessel? — Hän oli nuori berliiniläinen ylioppilas, joka oli jo kauan aikaa etsinyt ja miettinyt pelastusta luhistumassa olevalle maalleen. Viimein hän joutui tutustumaan kansallissosialistisiin aatteisiin ja liittyi SA:han. Ennen pitkää hän jätti lukunsaluin kesken vain saadakseen levittää uutta aatetta kaikkialla. Hän lähti pois kotoaan, oli autonkuljettajana ja tavallisena työmiehenäkin päästäkseen lähemmäksi työläisiä ja heidän ajatuksiaan. Pilkasta ja häväistyksistä välittämättä hän muiden kaltaistensa tavoin tunkeutui Berliinin pahimpiin kommunistikortteleihin, saattoi mennä puhumaan jopa ravintoloihin, ja missä oli tiedossa jokin suurempi kommunistikokous, he menivät joukolla sinne, pakottivat kommunistipuhujan vaikenemaan, nousivat itse puhujanpaikalle. — ja niin sai yleisö kuulla kommunistiyöliitistoille asemesta uusia kansallissosialistisia aatteita. Ja monet lämpenivät heille, vaaralliseimmat vastustajatkin ihailivat heidän miehuuttaan, joku saattoi kääntyä suorastaan SA-mieheksi, ja niin levisivät uudet näkemykset yli koko kansan, hitaasti, mutta varmasti. Mutta tämä SA-miesten uhrautuva julistajantyö ei suinkaan ollut vaaratonta: usein he varsinkin öisin saattoivat joutua kadulla laukaustenvaihtoon kommunistien kanssa ja sitä tietä poliisin käsiin, mutta nokkeluus ja pelottomuus olivat parhaimmat pelastajat. Työ jatkui hitaasti, ja punainen Berliini oli huomaamattaan joutunut muuttamaan väriä. Viimein ei Kommunisteilla ollut enää muuta keinoa kuin miettiä, miten he saisivat pahimman vastustajansa, Host Wesselin, raivatuksi tieltään pois ja siten estää varmalta näyttävän häviönsä. Niinpä kerran, Horst Wesselin ollessa sairaana kotonaan, tunkeutui hänen asuntoonsa joukko aseistettuja kommunisteja, ja kun Horst Wessel mitään aavistamattomana meni avaamaan ovea, ampuivat he häneen useita laukauksia. Haavoittunut vietiin sairaalaan, mutta kaikki oli toivotonta: Horst Wessel, yksi uuden Saksan parhaimpia miehiä, kuoli haavoihinsa, ja koko kansallissosialistinen Saksa Hitleristä joka ainoaan SA-mieheen saakka suri toverinsa menoa ja lukkiin korvaamatonta vahinkoa. Ja vain taistellen saatiin hänen ruumiinsa viedä hautaankin, pistoolein raivasivat SA-miehet punaisten joukkojen läpi tietä Horst Wesselin ruumisvaunuille.

Horst Wesselin romaani kertoo yhdestä aikamme ihmeteltävimmistä taistelusta, miten pieni parvi rohkeita ja tosi-isänmaallisia nuorukaisia saattoi uhmata monikymmenkertaista ylivoimaa, kun sitä elähdytti järkkymätön usko oman aatteen suuruuteen ja oikeuteen. Heidän taistelunsa ei ollut mitään suuriäänistä reklaamipauhua, vaan todellakin miehuutta ja kuntoa kysyvää työtä. Sen vuoksi onkin kaikkien niiden, jotka ovat ottaneet kansallissosialistisen aatteen ainoaksi ohjeekseen ja ovat uskaltautuneet lähteä vaaranalaisen sen läpi monikymmenkertaisten vastustajavoimien uhallakin, juuri tässä teoksessa löydettävä työlleen todellinen esimerkki ja rohkaisija. Samalla tämä romaani toisaalta todistaa sitä seikkaa, että voitto ei aina riipu suinkaan lukumäärästä, vaan siitä, miten syvästi kukin uskoo aatteeseensa, silloin kun aate palvelee koko kansaa ja kun se on maata eikä vain jotakin sen eristäytynyttä nurkkakuntaa. — Samoin on tätä romaania suositeltava kaikille kansallissosialistisen liikkeen vastustajille, sillä tämän luettuaan heidän ei tarvitse uskoa enää valheisiin ja parjauksiin, vaan he voivat tällaisissa nuorukaisissa nähdä paremman maansa ja kansansa puolesta taistelijan kuin itse ovat koskaan nurkkaetuineen olleet. Ja tämän luettuaan he myöskin varmasti menettävät oman halunsa menestyä pelkän juoruopilitiikan nojassa. — Ja vielä kolmanneksi on teosta suositeltava myöskin niille, jotka nykyisenä aikana ovat meilläkin tehneet sanoista »isänmaa» ja »isänmaallisuus» pelkkää markkinarihkamaa ja Helppo-Heikkien tavoin myyvät isänmaallisuutta enimmän tarjoavalle. He puolestaan eikä oppivat tästä teoksesta sen, että isänmaallisuus ei ole pelkkää reklaamipauhua ja fraasien luettelemista ja elehtimistä, vaan se kysyy miehuutta ja kuntoa, taistelumieltä sen puhtaimmassa merkityksessä koko kansan ja maan hyväksi eikä vain muutamien itsekkäitten yksilöitten eduksi, jotka isänmaallisuutensa varjolla ovat päättäneet nousta oman kansansa harteille.

Romaani Horst Wesselistä on tosielämää, mutta se tuntuu kuin sankarisadulta. Nykyään, kun sankarit kaikkialla ovat jälleen vähenemässä, mutta ihmiset tahtovat kuitenkin tuntea ja nähdä heitä, on tässä teoksessa yksi sellainen löydettävissä. On vieläkin olemassa ihmisiä, jotka eivät ole kutistuneet kääpiöiksi — ja niitä löytyy aina uusia silloin, kun suuret murrosajat tulevat. Siitä syystä on juuri Horst Wesselin muisto ollut Saksan SA-miesten yhtenä kaikkein suurimpana kannustimena silloin, kun heidän työnsä on näyttänyt toivottomalta.

Ja Horst Wesselin omana kannustimena taas oli tosi-isänmaallisuus ja velvollisuudentunto eikä vain pelkkä sairaalloinen erikoisuudentavoittelu ja kiipeäminen.

Jättiläisiä elää vieläkin, vaikka lukemattomat kääpiöt tahtovatkin peittää heidät varjoonsa.

As.

Horst Wessel.

SKJ suurarpajaiset ja järjestöviikko 2-10|12 33

eikä marraskuun alussa,

kuten aikaisemmin suunniteltiin. Muutoksen arpajaisiin ja järjestöviikkoon nähden olemme olleet pakoitettuja sen vuoksi, että on ilmaantunut vallan voittamattomia esteitä. Kun tämä lykkäys on tehty siinä mielessä, että arpajaisemme tulevat paremmin onnistumaan joulukuun alkuviikolla kuin nyt mararskuussa, niin ei se kenellekään tuottane mielipahaa, vaan päin vastoin tyydytystä.

Jos maaseudulla järjestömme keskuudessa on tehty suunnitelmia kokousten pitoa varten, niin on kokoukset pidettävä, ellei katsota, että niitten kautta joulukuun järjestöviikko tulisi kärsimään.

Tämä lykkäysaika on käytettävä mahdollisimman hyödyllisesti. Voittoja on kerättävä kaikkialta ja kaikellaista. Meillä on kyllä jo runsaasti voittoja, jos kohta ei vielä riittävästi, joten tämä suhteessa on jokaisen tehtävä velvollisuutensa. Joulukuun viikon järjestely on etukäteen suunniteltava yksityiskohtia myöten, jotta kaikki on valmista järjestöviikon alkaessa.

Kuopion alue

järjestää suuren yleisen kokouksen tk. 12 pnä Kuopion Suojalinnassa. Ohjelmassa tulee puhujana esiintymään m.m. järjestömme johtaja kapteeni Kalsta. Tämä on ensimäinen kerta, kun Kuopiossa pidetään järjestömme puitteissa yleinen suurempi kokous, joten paikkakuntalaisilla on syytä suurin joukoin kokoontua kuulemaan uusia aatteita, joita SKJ ajaa ja joitten toteuttaminen tulee vapauttamaan kansamme nykyisen järjestelmän kiroista.

Kokouksessa, kuten kaikissa SKJ:n kokouksissa, tarjotaan vastaväitteisiin ja keskusteluun tilaisuus. Lausumme kaikki kannattajat ja vastustajatkin tervetulleiksi!

Tampere.

Liikemaailman mielenkiinto herätetty, siitä on todisteena se, että johtajallemme kapteeni Kalstalle annettiin tilaisuus puhua perjantaina 27 p:nä lokakuuta yli 100-lukuiselle Tampereen Kauppaseuran jäsenelle heidän omassa huoneustossa. Johtaja käsitteli aatteemme taloudellisia kysymyksiä.

Esitelmä kuvasi kansallissosialistista talousaatetta vertailemalla liberalistiseen, joka ei enää pysty palvelemaan yhteiskuntaa, ei työnantajaa, ei työntekijää eikä kansamme talouselämää ja toiseksi vertailemalla marksilaisuuteen, joka on talouselämämme tuho. Samalla käsiteltiin uutta luottotaloutta, joka on meidänkin teollisuus- ja liike-elämän menestymiselle välttämätön. Uuden rahatalouselämän synty on mahdollista, kun tunnetaan oikea luoton olemus ja siirrytään nykyisestä yksityisrahatalousmarkkinoihin perustuvasta luottojärjestelmästä luovaan työhön perustuvaan luottojärjestelmään, minkä voi mahdollistuttaa korporatiivinen talousjärjestelmä, ja sen toteuttaminen on vain teknillinen kysymys.

Keskustelu johti muutamin kysymyksiin, joista selveni, kuinka voimakkaasti vielä tahdotaan pysyä kiinni nykyisissä näkemyksissä, jotka ovat vieneet talouselämämme haudan partaalle.

Asia on sinänsä ilahduttavaa, että liikemaailman miehet käytännön miehinä olivat valmiit ennakkoluulottomasti runsaslukuisina saapumaan kuulemaan esitystä uusista näkemyksistä.

Keski-Suomi herää.

Maakuntakokous Jyväskylässä ensi sunnuntaina.

Puhujina järjestönjoht. Kalsta ja insinööri Alfthan.

Aika, mikä on kulunut siitä, kun vartijat Säde, Raikas ja Kari kävivät puhujamatkalla Jyväskylässä, on ollut Suomen Kansan Järjestön aatteiden voimakasta kasvun aikaa Jyväskylässä ja sen lähiympäristössä. Aluevartija Ollikaisen johdolla on pidetty herätyskokouksia Laukaan Puttolassa, Leppävedellä, Kirkonkylässä ja Tarvaalassa. Näissä tilaisuuksissa on ollut ilahduttavan runsaasti vakavahenkistä kuulijakuntaa ja innostus ajamiamme aatteita kohtaan ollut ilmeinen.

Ensi sunnuntaiksi, marrask. 5 päiväksi on SKJ:n Jyväskylän alue järjestänyt Jyväskylän kunnallistalolle koko maakuntaa käsittävän suurkokouksen. Tilaisuuteen on järjestön johtaja, kapteeni A. Kalsta lupautunut pitämään juhlapuheen ja insinööri v. Alfthan juhlaesitelmän.

On toivottavaa, että keskisuomalaiset sankoin joukoin saapuvat kuuntelemaan, mitä kapt. Kalstalla on sanottavana talouselämän tervehdyttämisestä ja insinööri Alfthanilla valtiomuotokysymyksestä.

Tilaisuuden yhteyteen on järjestetty myöskin musiikkiohjelmaa, josta huolehtii Jyväskylän Kaupungin Hotellin suosittu orkesteri.

Keskisuomalainen! Olepa sitten mies tai nainen, vanha tai nuori, paina mieleesi tämä. Pidä omalta osaltasi huolta siitä, että Keski-Suomi herää, että maakuntasi vihdoinkin pudistaa yltään puolue-elämän saastan ja että Keski-Suomi avaa silmänsä uuteen maailmankatsomukseen, sellaiseen, joka on paljon onnellisempi ja parempi kuin se tila, missä nyt olemme.

Terveesti ajatteleva keskisuomalainen! Me kaipaamme riveihimme sellaista voimaa, joka omaa tervettä verta, sellaista voimaa, joka tekee luovaa työtä. Terveesti ajatteleva keskisuomalainen! Me tiedämme, että Sinä olet sellainen, joka voit menestyksellä toimia suurien aatteittemme, kauniiden päämääriemme hyväksi.

Keskisuomalainen!

Pidä kunnia-asianasi saapua ensi sunnuntaiseen Suomen Kansan Järjestön suurrynnistykseen kuulemaan, mitä sanan ja teon miehillä on sanottavana ohjelmamme tärkeimmistä pykälistä!

Herää Keski-Suomi!

Huomio! Huomio!

Hauska Ilta

Makasinink. 6. 12. 11. 33
klo 8 ip.

Ohjelma monipuolinen
Repäisevä — Jännittävä
Uutta — Ihmeellistä
Hyvä musiikki
Tanssia

Tervetuloa

卐 **SKJ 14 alue.** 卐

卐 **Yleisölle** 卐

Ohjelmallinen illanvietto
Makasinink. 6. 10. 11. 33. klo 19 (7)
Pääsymaksu vapaa.
Kaikki tervetulleita

卐 **SKJ 14 alue.** 卐

Helsingin piirin 7 alueella

yleinen kokous

3/11 33 E. Makasiinink. 6.
Kello 20.
Yleisöllä vapaa pääsy.

卐 SKJ Helsingin piirin 7 alue
järjestää

hauskan illanvieton

keskiviikkona 8/11 33 klo 20
Ohjelmassa erikoista?
Hyvä soitto. Tervetuloa!

HUOMIO!

Perheiltama

lauvantaina 4/11

SKJ:n kerholla E. Makasiinink. 6.
Järj. 11:sta alue.
Tervetuloa!

Taas olimme saunassa.

Kylpylä *Sampon* isäntä soitti meille ja kutsui kylpemään. Kutsua noudatimme ja saunassa kävimme. Löyly riitti ja »Soffi» pesi oikein perusteellisesti. Loppulausunto: kultaiset kiitokset saunan isännistölle ja »Soffille». Muistetaan SKJ:läiset Kylpylä Sampoa Punavuorenkadulla.

Suursiivous

oli meillä tässä joku päivä sitten piirihuoneustossamme E. Makasiinink. 6. Järjestömme nuorempaa voimaa oli joukolla puhdasta tekemässä. Suurin apu ja parhain puhtaus tuli kuitenkin siitä kun *Nilfisk Oy.* lähetti meille edustamansa pölyimurin käytettäväksemme ja sillä se suursiivous kävi kuin tanssia vain. Katot, seinät, muurit ja kaikki nurkat ne puhdistui kuin itsestään. Kiitämme lahjoittajaa niin kuin konettakin. Muistakaapa SKJ:läiset »Nilfisk» pölyimuria.

VAPAAMUURARI-luetteloita

Smk. 10: — kpl.
saatavana
S. K. J. Lehtijaosto
Helsinki, E. Makasiinink. 6. Puh. 34793

Säästäväisyys on ihmisen hyve!

Mäntsälän Osuuskassa

Mäntsälä

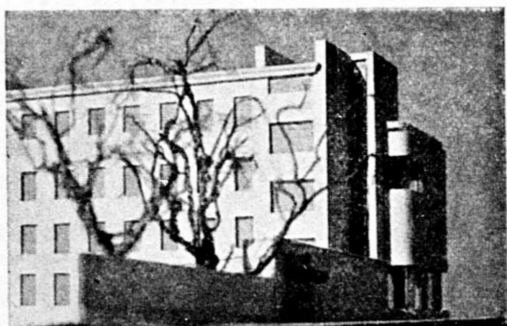
Nummen Osuuskassa

Nummi

Kosken T. l. Osuuskassa

Koski T. l.

● **Jyväskylästä ja Keski-Suomesta** ●

Rakentaa urakalla ja laskuun

●

LAATII kustannus- ja ainearvioita maksutta

RAKENNUSTOIMISTO

JYVÄSKYLÄ
Puh. 1744 ja 1743

Gunnar Andersson

Ravintola Suoja

Jyväskylä, Kilpisenk. 8. Puh. 1151.
Suosittelee maukkaita aterioitaan.
Soittoa joka ilta.

RAUTAKAUPPA HARKKO
Jyväskylä
Rauta-, Rakennusaine- ja Taloustarvikekauppa

Rakentajat!

Suoritan kaikkia rakennusalan töitä urakalla tai laskuun.
Rakennussuunnitelmia ja kustannusarvioita maksutta.

J. Kärkkäinen.
Os. Jyväskylä.

Ravintola Seurahuone

Jyväskylä, Kauppak. 25. Puh. 1257.

Maakunnan suosituin kohtauspaikka. Suosittelee maukkaita aterioitaan.

ONNI VIRTASEN täydellinen

Auto- ja Konekorjaamo

LAUKAA as. myy hyväksi tunnettuja Silppo- ja Turvepehkukoneita sekä apulannankylvökoneita.

Sähkötyötä

kaupungissa ja maaseudulla suorittaa

Sähköliike Valo-Voima
Jyväskylä, Kauppakatu 29.
Puh. 1511 ja 1559.

Matkustajakoti Emaus

Jyväskylä Vapaudenkatu 40, puh. 1231 suosittelee halpoja ja rauhallisia huoneitaan.

Jyväskylän

Lyhyttavara & Pukimo

Omist. Viljo Talvisto. Perust. 1923. Valmisvaate, kutomoteosten ja lyhyttavarain tukku- ja vähittäisliike.

Jyväskylä Vapaudenk. 51. Puh. 1361.

Keski-Suomen

Kello- ja Kultasepät,

Puhelin 1129.

Asemakatu 4 ja Saarijärven kirkolla.

Alaan kuuluvain tavarain ostopaikka.

Sekalaisia ilmoituksia.

Helsingin Tanssiopisto

aloittanut uudelleen toimintansa uudessa ajanmukaisessa huoneustossa Iso-Roobertinkatu 23. Aloittelijain harjoitukset klo 18.30. Soiton mukaan klo 20 joka ilta. Huom.! Hyvä orkesteri.

V. SALO.

Kahvilähettämö

Kaisaniemen Kahvi-Keskus
Kaisaniemenkatu 7. Puhelin 38382.

Jalkinekorjaamo STADION Puh. 27396

H:ki, Vironk. 1. (Meritullink. kulma.)

HUOM.!
Töitten hinnat huomattavasti alennettu.

LEVY-uutuus:

Hopealaineet, valssi
Elämän ilta, foxtrot
laul.: **Arvi Hämäläinen.**

Hankkikaa **levynne** erikoisluettelomme mukaan. Sen näette levyhankijallanne. Me lähetämme sen myös postivapaasti Teille. Huom. Horst Wessel levyjä.

LEVYTUKKU
Helsinki. Simonkatu 8.

AUTO muutt. ja kulj. vuokr. 20 mk. tunti.
Puhelin 35671.

Autoja muutt. y. m. muihin kulj. Punavuorenk. 19 A 4, puh. 34115.

Hierontaa ja valohoitoa:
Yrjönkatu 38. B. 30.
Puh. 29582.

Hierojatar & voim. Hyvät suositukset omaava. Kokokäsittely 10 mk., käy myös kodeissa. Puh. 25470.

HIEROJATAR
Kaisaniemenk. 3 B 21, 5 kerros
Puh. 29893.

Jyväskylässä Autoasema on
Hotellin edustalla
puh. 1552. **suositellaan.**

● Suojuspukuja
● Varastotakkeja
● Työ- ja alusvaatteita
● Lakkeja, Täkkejä
● Kankaita y. m.

Tukuttain ja vähittäin.

Maan täydellisin työvaatevarasto.

T:mi

Hj. Lintula

Mikonkatu 13. — Kaisaniemenkatu 1.
(Uusi tilava myymälä pihalla)
Puh. 23818.
Hämeentie 67. Puh. 71808.

OSTETAAN JA MYYDÄÄN
kaikenlaisia tavaroita
Sekalaiskauppa P. Makasiinink. 7.

Vanhastaan hyväksi tunnettu

Kellosepänliike

J. F. Widemark

Perust. v. 1883.
Arkadiank. N:o 10.

PETSAMON KALA OY:n
valmistamaa

Kalliokalaa

myy kalahallissa

T:mi E. Eriksson

Huonekaluja, patjoja korj. hyvin ja huolellisesti. Leposohvia varastossa. Til. vastaan otetaan. Vuorik. 6. Verh. **J. V. Säfve,** puh. 22410.

PUKU- JA HATTUPRÄSSÄÄMO
Korkeavuorenkatu 36.
Miesten pukuja prässät. Smk. 12:—.
Hattuja prässät. Smk. 8:—. Työ ensil.
Soitt. puh. 39353. Noudamme ilmaiseksi.

AUTOKOULU

E. Esplanadik. 18.
Opettaja O. R. ITKONEN.

Vastaanott. ammatti- ja yksit. oppil. päivä- ja iltakursseille klo 11—12 ja 18—19, muina aikoina puhelin 21228.

Huom.! Renkaita, akkumulaattoreita. ● **VAKUUTUKSIA** edullisest halvalla.

Jalkineita, kalosseja ja päällyskenkiä edullisesti. Naisten vaaleita puolikenkiä 45:—, mustia 60:— alk. Kangaspäällyskenkiä N:o 1, 2, 3, 4 17:— alkaen. Suuri valikoima naisten, miesten ja lasten uutuusjalk., päällyskenkiä ja kalosseja.

KALLION KENKÄ-AITTA
Annank. 24 ja Porthanink. 10.

ATLAS KENKÄKAUPPA
Iso-Robertink. 18.

Huomatkaa!

Olemme ryhtyneet valmistamaan *Pienoismuotokuvia Smk. 15:— tusina.* Käyttäkää tilaisuutta hyväksenne ja antakaa meidän valmistaa Teillekin hyvä muotokuva huokealla

Kuvakeskus OY:n Valokuvaamo Helsinki, Kluuvikatu 8, puh. 39033

Syöpäläiset hävitetään takuulla,

hävitysainetta varastossa. **Antiikkihuonekalut,** leposohvat y. m. puhdistetaan, korjataan ja kiilloitetaan. Ammattimiehet suorittavat työn.

Yrjönkatu 29, B. puh. 22773.

Postisäästöpankki

on edullisin ja varmin rahojenne talletuspaikka. — Suuremmatkin säästöstäotot maksetaan jo 2 viikon ja pienemmät viikon kuluttua irtisanomisesta. Erinäisin ehdoin maksetaan ilman irtisanomistakin aina 3.000 markkaan asti viikossa.

Valtio vastaa varoista.

● **Myytävänä** ●

Lehtemme lukijat ja kannattajat!

Liha on halpaa ja ravitsevaa.

Töölön Lihakauppa
Museokatu 17. Puh. 43040.
Sivuliike:
Fredrikinkatu 81. Puh. 42575.

Juho Savolainen
Keuruuntie 15, A.
Puh. 73256.

K. Saarnio
Orioninkatu 13.
Puh. 72101.

Velj. Haapasalo
Viinpurinkatu 10.
Puhelin 72923.

Makkaraliike Heikkilä O.Y. A.B.
Siltasaarenkatu 22.
Puhelin 72374.

B. Riihimäki
Lapinlahdenkatu 19.
Puhelin 26115.

Lihavarasto
E. Kaukovaara
Eteläranta 20. Puhel. 21017—26342.

L. Mikkola
Inarintie 12. Puh. 71087.
Mäkelänk. 37. Puh. 71441.

A. J. Lahti

LIHAKAUPPA
Hietalahden halli 18-20. Puh. 38230.

E. Laine

LIHA- JA SÄILYKELIIKE
Mechelinink. 11. Puh. 46165.

AMMATTIOSOTTEITA.

Autokorjaamoja.
Helsingin Autokorjaamo Oy., Turuntie 56, puh. 44710, suositellaan.

Hedelmä- ja Virvoketehtaita.
Hedelmäjalostus Oy. Laivastok. 14. Puh. 24075.

Apteekk. Kiv. vesit. O. y. Iso Roobertinkatu 10. Puh. 35139.

Hotelleja ja Matkustajakot.
Asukaa halvalla keskustassa. Yksityishotelli **KLUUVI,** Kluuvikatu 1. Puh. 25354. Yksit. huon. 20 mk. alk.

ARENA. Huoneita matkustaville.

Jalkinekorjaamoita.
Nykyrin Jalkinekorjaamo 11 linja 33.

Kahviloita ja Ruokaloita.
Kahvila Arabia, Mikonk. 15. P. 248[illegible].

»VIISKULMA». Puh. 30286.

Kone- ja korjauspajoja.
Vuorelan Kone- ja Korjauspaja Sepänkatu 11 — Puhelin 26684.

Maalaamoja.
A. Onnela, Töölönk. 8, puh. 21838
A. Jansson, Fredrikink. 55, p. 31388.
B. Nylander. Museok. 42 puh. 42971.

Osto- ja myyntiliike:
Oy. L. A. Salo Ab. E. Makasiinink. 6. Puh. 30188.

Parturi ja Naiskampaamoja.
Parturi ja Naiskampaamo Iso-Robertink. 3—5, Uudenmaank. 4—6 (Kauppakuja). Puh. 24389. I luokan työ. Halv. hinnat. *Oskar Katajainen.*

Parturil. Tehtaank. 12, suositellaan.
Parturiliike IV linja 7, suositellaan
Mariank. 17, p. 37486, suositellaan.
Parturil. Annank. 1, suositellaan.

Saunoja.
Sauna ja pesula "Sanitas" Vuorik. 6. Puh. 32915.
Viisikulman Kylpylä, Jääkärink. 10 (Laivurinkadun kulma). Puh. 36019.
Jäsenet: KUSTAANK. 1. SAUNA.

Valokuvaamoja.
Jukola, Kaisaniemenkatu 7. 319.

Verhoilijoita- & puuseppiä
Tuovinen A. Uudenmaank. 20, puh. 37126 S. K. J:n jäsenille halvat hinnat.

Levyt vaihd. alk. 5:—, myyd. 10:—. Unionink. 45, Hämeentie 37.

Lakiasiainneuvontaa

S. K. J. jäsenille **maksutta** joka keskiviikko k:lo 19—20, Piirihuoneust., Helsinki, E. Makasiinink. 6.

S. K. J. TYÖTOIMISTO

Helsinki, E. Makasiinink. 6. Varmimmin maanantaisin klo 18—20.
Puhelin 24100.

Suomen Kansan Järjestö

Helsinki, E. Makasiinink. 6, puh. 24100

Uudenmaan Piirikanslia
Mikonk. 1. puh 24100
Turun aluekanslia
Turku. Humalistonk. 11. puh. 3368.
Mäntsälän alue
Mäntsälä. Vuori.
Länsi-Uudenmaan alue
Karjaa, puh. 141
Kuopion aluekanslia
Kuopio, Puijonk. 15.
Vaasan 1 aluekanslia
Korsholma opett. Kull.
Vaasan 2 aluekanslia
Vaasa, Vaasanpuistikko, Kerman
Viipurin aluekanslia
Viipuri, Karjaportink. 14, Saarinen.
Jyväskylän alue
Jyväskylä, Emaus, puh. 231.

Herää 卐 Suomi

Suomen Kansan Järjestön pää-äänen kannattaja.
Helsinki, E. Makasiinink. 6.
Toimituksen ja konttorin puh. 34793.

Tilaushinnat:

Kesäk. vuod. lop.	20:—
¼ vuosi	10:—
1 kk.	5:—
Irtonumeron hinta	1:—

Ilmoitushinnat:

Palstamm. 1:—. Määrätyllä paik. 20 % korotus. Alin ilmoit. maksu 20:— mk.

Lehti ilmestyy joka torstai.

Helsinki 1933
Tilgmannin Kirjapaino